

2. Ali določbe člena 65 Direktive 2001/82/ES in člena 16 Direktive „storitve“ 2006/123/ES ⁽²⁾ pomenijo, da lahko država članica upravičeno ne prizna dovoljenj za prodajo zdravil za uporabo v veterinarski medicini na debelo, ki jih svojim državljanom izdajo pristojni organi drugih držav članic, in zahteva, da ti pridobijo tudi dovoljenje za promet na debelo njenih nacionalnih pristojnih organov, zato da so upravičeni do pridobitve in uporabe dovoljenj za vzporedni uvoz zdravil za uporabo v veterinarski medicini v to državo članico?
3. Ali je nacionalna zakonodaja, s katero se enači vzporedne uvoznike zdravil za uporabo v veterinarski medicini z imetniki dovoljenja za promet, ki se ne zahteva po Direktivi 2001/82/ES o zakoniku Skupnosti o zdravilih za uporabo v veterinarski medicini, kakor je bila spremenjena, in zaradi katere za uvoznike veljajo obveznosti, da imajo sedež na ozemlju zadevne države članice in da izpolnijo vse ukrepe farmakovigilance iz členov od 72 do 79 navedene direktive, skladna s členi 34, 36, 56 PDEU in členom 16 Direktive „storitve“ 2006/123/ES?

⁽¹⁾ Direktiva 2001/82/ES evropskega parlamenta in sveta z dne 6. novembra 2001 o zakoniku Skupnosti o zdravilih za uporabo v veterinarski medicini (UL L 311, str. 1).

⁽²⁾ Direktiva 2006/123/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o storitvah na notranjem trgu (UL L 376, str. 36).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Združeno kraljestvo) 6. marca 2015 – Secretary of State for the Home Department/NA

(Zadeva C-115/15)

(2015/C 171/24)

Jezik postopka: angleščina

Predložitveno sodišče

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Secretary of State for the Home Department

Tožena stranka: NA

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali mora biti nekdanji zakonec državljan Unije, ki je državljan tretje države, sposoben dokazati, da je njegov nekdanji zakonec ob njuni razvezi zakonske zveze v državi članici gostiteljici uresničeval pravice iz Pogodbe, da ohrani pravico do prebivanja na podlagi člena 13(2) Direktive 2004/38/ES ⁽¹⁾?
2. Ali ima državljan EU pravico iz prava EU do prebivanja v državi članici gostiteljici na podlagi členov 20 PDEU in 21 PDEU v okoliščinah, v katerih je edina država v EU, v kateri ima državljan pravico prebivati, njegova država državljanstva, vendar je pristojno sodišče ugotovilo, da bi odstranitev državljana iz države članice gostiteljice v njegovo državo državljanstva pomenila kršitev njegovih pravic na podlagi člena 8 EKČP ali člena 7 Listine EU o temeljnih pravicah?
3. Če je državljan iz drugega vprašanja (zgoraj) otrok, ali ima starš, ki ima izključno skrbništvo nad tem otrokom, izvedeno pravico do prebivanja v državi članici gostiteljici, če bi otrok moral spremljati starša ob njegovi odstranitvi iz države članice gostiteljice?

4. Ali ima otrok pravico do prebivanja v državi članici gostiteljici v skladu s členom 12 Uredbe (EGS) št. 1612/68/EGS⁽²⁾ (zdaj člen 10 Uredbe (EU) št. 492/2011⁽³⁾), če je njegov starš, ki je državljan Unije in je bil zaposlen v državi članici gostiteljici, odšel iz države članice gostiteljice, preden se je otrok v njej vključil v izobraževanje?

⁽¹⁾ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2004/38/ES z dne 29. aprila 2004 o pravici državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic, ki spreminja Uredbo (EGS) št. 1612/68 in razveljavlja Direktive 64/221/EGS, 68/360/EGS, 72/194/EGS, 73/148/EGS, 75/34/EGS, 75/35/EGS, 90/364/EGS, 90/365/EGS in 93/96/EEC; UL L 158, str. 77.

⁽²⁾ Uredba Sveta št. 1612/68 (EGS) z dne 15. oktobra 1968 o prostem gibanju delavcev v Skupnosti; UL L 257, str. 2.

⁽³⁾ Uredba (EU) št. 492/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. aprila 2011 o prostem gibanju delavcev v Uniji; UL L 141, str. 1.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco (Španija) 9. marca 2015 – Confederación Sindical ELA in Juan Manuel Martínez Sánchez/Aquarbe S.A.U. in Consorcio de Aguas de Busturialdea

(Zadeva C-118/15)

(2015/C 171/25)

Jezik postopka: španščina

Predložitevno sodišče

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki: Confederación Sindical ELA in Juan Manuel Martínez Sánchez

Toženi stranki: Aquarbe S.A.U. in Consorcio de Aguas de Busturialdea

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba člen 1[(1)](b) Direktive Sveta 2001/23/ES⁽¹⁾ z dne 12. marca 2001 v povezavi s členom 4(1) te direktive razlagati tako, da nasprotuje razlagi španske zakonodaje, sprejete za njegovo uveljavitev, v skladu katero je obveznost subrogacije izključena zaradi dejstva, da se je javno podjetje, ki je odgovorno za zagotavljanje storitve, ki je neločljivo povezana z njegovo lastno dejavnostjo in za katere izvajanje so nujna pomembna materialna sredstva ter ki jo je zagotavljalo prek koncesije, v okviru katere je pogodbenega izvajalca obvezalo k uporabi teh sredstev, katerih lastnik je, odločilo, da koncesije ne bo podaljšalo in bo samo prevzelo opravljanje koncesirane storitve ter za to uporabilo lastno osebje ne pa osebja, ki ga je zaposloval pogodbeni izvajalec, tako da se storitev izvaja enako kot prej s to razliko, da dejavnost izvajajo drugi delavci, ki so zaposleni pri drugem delodajalcu?

⁽¹⁾ O približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z ohranjanjem pravic delavcev v primeru prenosa podjetij, obratov ali delov podjetij ali obratov. UL L 82, str. 16.